

ИЗВЈЕШТАЈ
КОМИСИЈЕ ЗА ПРАЋЕЊЕ ПРОЦЕСА ПРИВАТИЗАЦИЈЕ И УТИЦАЈА НА
ПРИВРЕДУ И СОЦИЈАЛНИ СТАТУС ЗАПОСЛЕНИХ И ГРАЂАНА ХЕРЦЕГ
НОВОГ

Скупштина општине Херцег Нови је на сједници одржаној дана 14.09.2012.године донијела рјешење о именовању Комисије за праћење процеса приватизације и утицаја на привреду и социјални статус запослених и грађана Херцег Новог .

У састав Комисије именовани су следећи чланови: Обрад Гојковић, председник Комисије, Андрија Радман, Душанка Џакула Тушуп, Зоран Песторић, Др Илија Веселиновић, Драган Шимрак, Милош Коњевић и Стеван Катић. По функцији сједницама Комисије је присуствовала и учествовала у раду Мр Данијела Ђуровић председница Скупштине општине Херцег Нови.

Комисија је до сада одржала осам сједница, а интерес за учествовање у рад исте показали су представници већине синдиката предузећа из Општине Херцег Нови, као и менаџменти појединих предузећа.

На дневном реду шесте сједнице Комисије разматрани су процеси приватизације следећих установа: Института Др Симо Милошевић, Центра Игало АД и Прве приватне Опште болнице Мељине- бивша Војна болница Мељине.

Питање приватизације Института Др Симо Милошевић као и рада и захтјева Синдиката Института било је предмет разматрања VI и VIII сједнице Комисије.

Сједницама испред овлашћених представника синдиката поменутог предузећа су присуствовали Смиља Вујовић у својству председнице Извршног одбора, Неђељко Коњевић и Михаило Зипанчић, чланови Извршног одбора, те Илић Милорад председник стамбене Комисије и Сијерковић Игор и Живковић Шако, чланови стамбене Комисије.

У првом наврату овлаштени представници Синдиката Института упознали су чланове Комисије са тренутним стањем процеса приватизације, наводећи да је Синдикат био упознат са активностима везаним за приватизацију Института и позван од стране руководства да присуствује отварању најповољнијих понуда по објављеном тендеру за приватизацију наведене здравствене установе. Међутим, како достављене понуде нису задовољиле постављене критеријуме, ни након што је руководство Института затражило побољшање наведених понуда, дошло је до одлагања одлучивања по тендеру за приватизацију наведеног предузећа. Што се тиче положаја запослених радника у Институту уколико би дошло до продаје Института, радници би били заштићени колективним уговором 3 године након преузимања Института од стране новог власника.

У даљем излагању Смиља Вујовић је упознала присутне чланове Комисије да је Синдикат Института у посједу земљишта на Топлој на којем намјерава изградњу 32. стамбене јединице за оне запослене који немају рјешено стамбено питање. Такође том приликом наводи да би се наведени станови нудили запосленима на откуп под повољним условима према унапријед утврђеном Правилнику и одговарајућој ранг листи, што значи да би исте могли откупљивати они запослени који би стамбеној Комисији доставили одговарајућу документацију да су кредитно способни.

Синдикат Института се у више наврата, писмено и усмено, обраћао Предсједнику Општине и Предсједнику Скупштине општине са захтјевом да ослободи Синдикат плаћања накнаде за комунално опремање грађевинског земљишта у циљу рјешавања стамбених питања запослених Института, гдје је Општина изашла у сусрет и у складу са важећом Одлуком ослободила Синдикат обавезе плаћања поменуте накнаде у висини од 70%. Међутим, како Синдикат Института нема могућности да измири преостали износ накнаде, замолио је Комисију да пред надлежним инстанцама покрене питање о могућности ослобађања Синдиката Института од укупног износа накнаде за комунално опремање грађевинског

земљишта. У даљем излагању представници Синдиката су Комисији скренули пажњу да се руководство Института оградило и цјелокупан посао око изградње наведених стамбених јединица пренијело на Синдикат.

О захтјеву Синдиката Института став ће заузети Колегијум председнице Скупштине.

По другој тачци дневног реда разматран је процес приватизације Центра Игало АД. Сједници Комисије испред овлашћених представника мањинских акционара и представника Синдиката Центра Игало АД присуствовали су : Радован Божовић, Милошевић Весна, Миљанић Рајка, Поробић Сања, Цвјетковић Глиго и Челевић Рајко.

Представници мањинских акционара и синдиката Центра Игало АД упознали су чланове Комисије да је удружење мањинских акционара основано са циљем да заштити права мањинских акционара путем постизања реалне цијене сопствених акција, или бар њихово довођење на номиналну вриједност по којој су их акционари куповали или које су им додијеливане по повлашћеним условима, и да прати процес приватизације наведеног предузећа. У даљем упознају чланове Комисије са процесом приватизације наводећи да се на објављеном тендеру за продају акција предузећа јавио само један понуђач и то ХЛТ Фонд. Убрзо долази до несугласица око цијене плаћања и начина плаћања, из разлога што је ХЛТ Фонд нудио обвезнице старе девизне штедње, а тадашњи власник ФОНД ПИО је тражио исплату акција у готовини. Удружење је том приликом затражило поништење тендера и расписивање новог. Међутим, у јануару 2007.г. ипак долази до потписивања Уговора о преузимању пакета акција између ФОНД-а ПИО и ХЛТ ФОНД-а. Након спроведене приватизације, акције мањинских акционара су се појавиле на берзи и том приликом је продато свега 5-6 % акција, док су остали мањински акционари чували своје акције очекујући да ће у међувремену доћи до раста вриједности истих. Данас вриједност акције наведеног предузећа износи 0,47 €. Као могући разлог за изузетно ниску вриједност акција лежи и у чињеници да још увјек није ријешено питање власништва наведеног предузећа, јер се води спор код Централне депозитарне агенције за утврђивање власништва над акцијама између ХЛТ Фонда и ХТП Приморја из Тивта.

Такође том приликом упознају чланове Комисије да предузеће залагањем запослених и менаџмента, послује веома добро, упркос чињеници да нису извршена уговорена инвестициона улагања, те да акционари сматрају да је чак могло доћи до исплате дивиденде. Мањински акционари су се у фебруару 2012.г. обраћали Савјету за приватизацију са затјевом за раскидање уговора и расписивање новог тендера у циљу проналажења поузданијег и бољег партнера.

С обзиром да је истекао колективни уговор, запослени су остали незаштићени. У моменту приватизације у Центру Игало је било запослено 158 радника, а сада их је свега остало 54 радника. Менаџмент предузећа је уложио напоре да одређеним „подстицајима“ смањи број запослених. Данас предузеће претендује да запошљава сезонске раднике, с обзиром да ради свега 6 мјесеци. Такође су том приликом упознали чланове Комисије да се врши континуиран притисак на чланове Синдиката и да у предузећу постоје два паралелна Синдиката.

Представници Синдиката указују и на незакониту одлуку Одбора директора од 31.12.2009.г. којом је плац у власништву предузећа, додијељен члану руководства „за његов изузетан допринос и успјехе у раду на смањењу броја запослених“, без потврђивања наведене Одлуке од стране Скупштине акционара..

На VI сједници чланови Комисије упознали су се и са процесом приватизације Војне Болнице Мељине. На наведеној сједници присуствовала је Славица Дробњак, председница Синдиката наведене установе.

Славица Дробњак је упознала Комисију да је до приватизације Болнице дошло 01.марта 2010.г. У том периоду није постојао оформљен Синдикат, и тадашњи и будући послодавац инсистирају на његовом формирању. Међутим на конститутивној сједници Синдиката радници децидно изјављују да не желе да приступе тој синдикалној организацији, већ приступају Унији Синдиката.

28. фебруара 2010.г. се оснива Синдикат Болнице изабран од стране будућег и тадашњег послодавца, са предсједником који је изабран од стране будућег послодавца. У августу 2010. руководство Болнице почиње да примјењује посебне мјере на запослене, како би на исте извршио одређени притисак, међутим, Синдикат успјева да уз репрезентативност, смијени предсједника Синдиката и да од послодавца захтјева да испуштује Колективни уговор, да престане с мобингом над радницима, да поштује права радника итд. Такође је навела да је послодавац је до сада прекршио Колективни уговор у 3 ставке: и исплати дијела регреса и зимница за 2010. годину, у исплати средстава приликом смртних случајева и повреду Колективног уговора која се односи на сарадњу са Синдикатом, на конто чега послодавац дугује запосленима цца 1.100.000,00 €. У свим осталим ставкама Послодавац се добро заштитио легислативом. Радницима такође од момента преузимања установе од стране Атлас групе, нису уплаћивани доприноси за социјално осигурање.

По наведеној тачци дневног реда Комисија се једногласно донијела следеће

з а к љ у ч к е

1. да Комисија упути писмени захтјев Фонду за здравство ЦГ за проширење палете услуга коју пружа I приватна општа болница Мељине, сразмјерно оној коју пружају опште болнице у окружењу.
2. да се Комисија обрати Предсједнику Општине са захтјевом да се Комисији достави информација да ли је постојећи власник Болнице и у којој мјери реализовао предвиђене уговорене обавезе, односно плански документ за наведени комплекс.

На VII сједници чланови Комисије упознали су се са процесом приватизације ГП „Првоборац“. На наведеној сједници су присуствовали бивши представници Синдиката: Захид Хоџић, Пуниша Копривица, Мирко Кочановић и Радоња Лабан.

Захид Хоџић упознаје чланове Комисије да је у јуну 2008. године фирма ГП „Првоборац“ преузета од стране новог стратешког партнера „Интех Монтенегро“, те да од тог периода настају проблеми у односима руковођења и пословања, о чему запослени у више наврата обавјештавају надлежне државне институтције, Општину Херцег Нови, инспекцију рада итд. С обзиром да стратешки партнер није испоштовао 6 уговора, међу којима су и колективни уговор и социјални програм, радници су ступили у штрајк, не би ли приволили послодавца да преговара са њима. Послодавац је покушао путем одређених притисака да прекине штрајк, али како није успио у томе, приступио је давању отказа уговора о раду. Радници су се ради заштите своја права обратили Суду, и Суд је поништио одлуку послодавца и истом наложио да врати раднике на њихова радна мјеста. У међувремену послодавац оснива кћерку фирму „Камен бетон“ у коју распоређује дио радника и уручује им уговоре о раду на одређено вријеме, да би им након извјесног времена поново уручио отказе уговора о раду. У тренутку приватизације у фирми је било запослено 127 радника, а сада у истој ради свега троје радника и то на административним пословима. У том периоду долази и до отуђења дијела имовине од стране стратешког партнера. Када су радници увидјели да ће фирма остати без имовине и да се радници неће моћи намирити по судским пресудама, након савјета са правним заступницима, одлучују да покрену стечајни поступак и стечај се коначно уводи 10.11.2011.г.

Међутим, приликом утврђивања потраживања стечајни управник Огњен Јововић не признаје потраживања радника, већ их упућује на парнични поступак. Радници, у међувремену ангажују судског вјештака, који у свом налазу и мишљењу утврђује обавезу послодавца према радницима у износу од 1.200.000,00 евра без камата. Радници су такође затражили да се послодавац изјасни из којих средстава ће се намиривати њихова потраживања, и у том смислу им је од стране послодавца указано да ће се наведене обавезе намиривати од продаје земљишта које је у власништву фирме у Подгорици, Доброти и Херцег Новом. Рок за исплату потраживања радницима од стране послодавца износи 150 дана од дана правоснажности судске пресуде.

На питање председника Комисије која фирма је већински власник акцијског капитала Новог Првоборца и на који начин је дошло до куповине наведених акција, Лабан Радоња наводи да су 2007. године акције уписане у ЦДА и аутоматски продате познатом купцу. Фирма је продата у износу од 3.600.000,00 евра од којих још увијек по сазнањима радника није уплаћено 1.200.000,00 евра. У даљем излагању Лабан Радоња наводи да је први стечај у предузећу уведен у децембру 1994.г.и исти је трајао до 2002.г., с тим да никад није завршен само је окончан. У том периоду радници су били власници акцијског капитала у износу од 4,9 % а по основу неисплаћених зарада. Формирањем АД Нови Првоборац, као акционарског друштва, 60% потраживања ушло је у акције Новог Првоборца, док је 40% остало у стечају.

Продајом управне зграде 2006.г., послодавац доноси одлуку о исплати отпремнина радницима у износу од 250 евра, након чега се губе радничке акције. На тај начин стратешки партнер се помогао недостајућег акцијског капитала и постао већински власник. Захид Хоџић сматра да би требало испитати на који начин је стратешки партнер постао власник 51% акцијског капитала, с обзиром да није могао вршити промет преко рачуна који је блокиран, и испитати пословање фирми које су у власништву стратешког партнера и финансијске трансакције које су вршене са њихових жиро рачуна а то су: Intex Montenegro, Acoord, Mellie investment Corp и Pit investment inc.

Комисија је једногласно донијела

З а к л о ч е

1. да се Комисија обрати председнику Општине са захтјевом да се Комисији доставе подаци о стању акцијског капитала Првоборца које је у власништву Општине.
2. да се Комисија обрати Управи за спријечавање прања новца са захтјевом да иста преиспита пословање фирме АД Нови Првоборац са компанијама Intex Montenegro, Mellie investment Corp, Pit investment inc.
3. да се Комисија обрати председнику Општине са захтјевом да Општина преузме измирење обавеза према судском вјештаку у износу од 500,00 евра.

ПРЕДСЈЕДНИК КОМИСИЈЕ
Обрад Гојковић